

mod Nord til det japanske Hav. Fra Osaka, Kobe og Hiogo, hvor Jordrystelsen vel mærkedes stærkt uden dog at anrette særlig Ødelæggelse, tog Virkningen stadig til lige til Nordkysten; i Ikuno blev nogle Skakter i Sølvbjergværket beskadigede; de 2 Byer ved Nordkysten, Tojoka og Kinosaki, blev næsten helt ødelagte af Rystelserne, og de i de sammenstyrtede Huse opstaaede Ildebrande; en Flodbølge anrettede ligeledes en Del Skade ved Kysten. Flere Hundrede Mennesker omkom. I de efter Hoved-Jordskælvet følgende Dage mærkedes stærke Efterstød.

(Hettner: *Geogr. Zeitschr.* 4. Hefte 1925).

Jernbane i Marokko.

Banelinien Casablanca—Rabat er nu farbar for Damplokomotiver; elektrisk Drift er endnu ikke mulig.

(Hettner: *Geogr. Zeitschr.* 4. Hefte 1925).

Dæmning i Nilen.

Den store Makuar-(Makwar)-Dæmning i den Blaa Nil, omtrent 280 km ovenfor Khartum, er nu fuldendt; den skal muliggøre kunstig Vanding, ved Hjælp af hvilken Gesireh-Bækkenet kan udnyttes til Dyrkning af Bomuld.

(Hettner: *Geogr. Zeitschr.* 4. Hefte 1925).

Jordskælv i Kalifornien.

29. Juni 1925 fandt et heftigt Jordskælv Sted over en Strækning paa 50 km langs Kysten og Havet ved Syd-Kalifornien. Badestedet Santa-Barbara (20 000 Indb.) dannede omtrent Centrum for Rystelserne og blev for største Delen ødelagt af Hovedstødet og de i de følgende Dage stedfundne Efterstød. Tabet af Menneskeliv var ringe (c. 30), da Beboerne, advarede ved forudgaaende Stød, havde forladt Husene, da Hovedstødet indtraf. Santa blev næsten helt ødelagte af Rystelserne og de i de sammenstyrtede Huse Barbari blev ogsaa i 1812 ødelagt af Jordskælv. Det sidst stedfundne Jordskælv var af tektonisk Art.

(Hettner: *Geogr. Zeitschr.* 4. Hefte 1925).

Grænsen mellem Chile og Peru.

Krigen 1879—83 mellem Chile og Peru sluttedes 20. Okt. 1883 ved Freden i Ancon. Ved denne bestemtes, at de tidligere peruanske Provinser Tacna og Arica, der under Krigen var bleven besat af Chile, skulde forblive under Chiles Overhøjhed i 10 Aar, hvorefter en Folkeafstemning skulde afgøre, hvor Provinserne skulde høre hjemme; den Stat, der fik Provinserne, skulde betale den anden en Suni Penge. Folkeafstemningen blev imidlertid ikke til noget; Chile beholdt Provinserne trods Perus Protest; flere Mæglingsforsøg glippede, og Situationen var ofte meget spændt.

Endelig, den 20. Juli 1922, blev de to Stater enige om, at Præsidenten i U. S. A. skulde være Voldgiftsdommer; han skulde afgøre, om Folkeafstemningen burde finde Sted under de nuværende Forhold, og desuden afsige Kendelse angaaende Grænsedistrikter i de omhandlede Provinser, nemlig Tarata i Nord og Chilcaya i Syd.

I Slutningen af 1923 indsendte Peru og Chile deres Betænkninger, og Præsident Coolidge har 4. Marts 1925 afsagt sin Dom: Folkeafstemningen